ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ*)

Ὅ, τι μὲν ὑμεῖς [1], ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πε- I
πόνθατε ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγόρων, οὐκ οἶ-
δα· ἔγωγ᾽ οὖν καὶ αὐτὸς ὑπ᾽ αὐτῶν ὀλίγου
δεῖν ἐμαυτοῦ ἐπελαθόμην· οὕτω πιθανῶς ἔλεγον. καί
τοι ἀληθές γε, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐθὲν εἰρήκασι. μά-
λιστα δὲ αὐτῶν ἓν ἐθαύμασα τῶν πολλῶν ὧν ἐψεύσαν-
το, τοῦτο, ἐν ᾧ ἔλεγον ὡς χρῆν [2] ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι
μὴ ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐξαπατηθῆτε, ὡς δεινοῦ ὄντος λέγειν. τὸ
γὰρ μὴ αἰσχυνθῆναι ὅτι [3] αὐτίκα ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐξελεγ-
χθή-

* Ita laudat hunc libellum Dionysius Halic. p. 57 To. II. Sed in Ald. Baſ. 1. 2 legitur, ordine inuerſo, Σωκράτους ἀπολογία. Atque ſic citant etiam Scholiaſtes Hermogenis p. 16 et p. 128 Ald., Origenes contra Celſum 6 p. 283 Spencer., Ariſtides orat. Plat. 1 p. 110 To. II et Plat. 2 p. 260 Ieb., Thomas Mag. in verbo γέγονα. Nonnunquam appellatur ſimpliciter Ἀπολογία, vt ab Scholiaſta Hermog. p. 174, Theodoreto Graec. affect. curat. 1 p. 8, 6. p. 95, 8. p. 119 Commel., Laërtio 3, 37. Caeterum in Ald. Baſ. 1. 2 additum legitur Ἠθικὸς, e Laërtio 3, 58.

1 In MS. Coislin. 155 apud Montefalcon. Catal. Bibl. Coisl. p. 218 τί μὴν ὑμεῖς πεπόνθατε.

2 Baſ. 2 χρή. quae tempora a librariis etiam alibi permutata ſunt. Vid. Hemſterhuſius ad Ariſtoph. Plut. p. 469 et Valquenarius ad Eurip. Phoen. 965.

3 Ita Ald. Sed Baſ. 1. 2, Forſt. ὅ, τι. quod ipſum eſt in Norib. Rudingerus tamen in animaduerſionibus [p. 139] probat lectionem ὅτι.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id42677731X/75 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG